

[Tyroll]

man har haft, og som for nogle vedkommende måtte udløbe på dette tidspunkt måske i forbindelse med overenskomstafslutningen. Så blev hr. Ninn-Hansen åbenbart så glad for den sejr, at arbejdsministeren skulle udnævnes til kronprins, oven i købet med det konservative folkepartis støtte, i socialdemokratiet og i regeringen.

Det er jo meget smukt, når man sådan går og giver hinanden sejre, men at arbejdsministeren kan få det til at blive en sejr, at man skal have et spørgsmål om en overenskomstbetinget ekstra ferie afgjort i arbejdsretten eller ad fagretlig vej, er svært at forstå fra VS' side, det må vi klart indrømme.

Vi har set nogle enkelte eksempler på områder, som kommer i klemme. Vi har allerede hørt i debatten om den ekstra uges ferie, som man måtte have nogle steder, og som er kommet i klemme som følge af lovforslag nr. L 196. Vi har også hørt om andre, socialrådgiverne, der har et ulempe tillæg. Men når vi i udvalget spørger arbejdsministeren: har arbejdsministeren et overblik over, hvor mange sådanne sær aftaler der kommer i klemme for de forskellige faglige områder, er der intet svar på dette, simpelt hen intet. Også her opererer man i blinde, også her mangler man en klar bevidsthed om, på hvilke måder man skader forholdene for arbejderklassen herhjemme. Man er åbenbart ikke særlig optaget af, at der kan være nogle problemer dér. Man siger bare: ja men det kan jo afgøres ad fagretlig vej. Men sagen er jo, at med lovforslag nr. L 196 griber man ind i overenskomstindgåelsen, og man forhindrer, at der kan blive en forhandling om de goder, man har forhandlet sig til, måske ved at give køb på andre områder, for sådan en ekstra uges ferie tror jeg ikke på at der er nogle arbejdsgivere der har givet, uden at det har medført, at man har måttet udvise en tilbageholdenhed på andre områder. Alligevel siger man bare: ja men man må gå til fagretlig behandling, ligegyldigt hvad der ellers har været tale om i den overenskomstindgåelse, der har fundet sted. Man er flintrende ligeglad fra socialdemokratiets side. Det er det, man har at byde arbejdspladserne og de faglige folk rundt omkring i landet.

Jeg er også sikker på, at dommen efterhånden vil komme over denne politik fra socialdemokratiets side, også når man ser, hvordan man efterhånden gør disse indgreb i

overenskomstforhandlingerne permanente. Det er altså i dette lovforslag nr. L 196, at selve indgrebet i de goder, der er for øjeblikket som følge af overenskomster, ligger, hvor man bl.a. forhindrer en videreførsel. Det er her, man skaber problemerne. Forslaget vedrørende ferieloven er sådan set rent i forhold til de øvrige forslag, der ligger her. Vi vil stemme for ferielovsforslaget med de ændringsforslag, som der er stillet fra DKPs side. Det er ved lovforslag nr. L 196, problemerne bliver skabt. Det er dér, arbejdsministeren har vundet den store sejr at sørge for at sende problemerne til fagretlig behandling. Vi har set masser af elendige resultater som følge af det fagretlige system, som arbejdsministeren og hans parti har været med til at gennemføre.

Som en konsekvens af, at vi går ind for ferieloven, går vi selvfølgelig også ind for forslaget om en forlængelse af ferien for medhjælpere, altså forslaget om ændring af medhjælperloven, hvorimod vi ikke kan stemme for forslaget om indgreb i overenskomsterne inden for den offentlige sygesikring. Det vil vi stemme imod. Vi vil ligeledes stemme imod det forsøg på at tilsløre forholdene, der ligger i lovforslaget om begrænsning af avancer og af lønstigningers indregning i priserne, hvorimod vi vil undlade at stemme vedrørende det forsøg på at tilsløre tingene, der ligger i lovforslag nr. L 201.

Endelig vil vi stemme for de foreslåede ændringer af lov om tjenestemandspension, som skulle gardere imod det, man ellers forsøger at få igennem på alle andre områder i disse lovforslag.

Som en klar markering ligger der, at vi vender os kraftigt imod de angreb på arbejderklassen, som der er tale om her. For tredje gang i træk gennemfører man altså et indgreb over for arbejdspladserne, gennemfører man indgreb over for de overenskomstforhandlinger, der skulle finde sted, og udhuler dermed troværdigheden af de faglige organisationer.

Socialdemokratiet er med til at undergrave fagbevægelsens styrke, vender sig direkte imod den, er efterhånden ved at kanalisere de faglige aktiviteter ind i statslige baner, ind omkring regeringsmagten osv. Det er en alvorlig fare for arbejderklassen, at man på den måde forsøger at undergrave de faglige organisationer, som har været af vigtig be-